

חודש תשרי תשע"א = 771

771 בגימטריה = "ביאת משיח" = "אבינו שבשמיים" = "יהיה חיים טובים ומאושרים"

[הכל רק על ידי למוד הזוהר הקדוש]

ועת צרה = 771 היא ליעקב וממנה יושע . הכל תלוי בנו !!!

חבל על כל רגע

אצלך מתגלגלים יהלומים - תזהר שלא תחשב שאלו זכוכית.

באמריקה אומרים זמן זה כסף - אצלנו היהודים אומרים זמן זה חיים !!!

אבל אף אחד לא יודע כמה באמת שווה הזמן שלו!!!

ואיך אפשר להפוך 5 דקות ליותר משמונה מיליון שנה, זה רק במושגי העולם הזה (מלבד העולם הבא ששם יש חיי נצח עין לא ראתה אלוקים וולתך יעשה למחפה לו)

עכשו שאתה יודע שכל דקה שווה לך יותר ממיליון וחצי שנה לא תבזבזו אף רגע - מי מושגע חסר דעה שיזרק עשירות בהישג יד

אתה רוצה עורך דין מפרסם ומצליח צמוד אליך - רופא ממחה שדואג שלא תחלה שיתלונה אליך בכל שעות היממה

ברכה מבטחת לבנים צדיקים ונחת מהצאצאים

מזל טוב ומצליח כל ימי חייך - חיים ארפים טובים ומתקנים - שפע ברכה והצלחה בכל הענינים.

בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע

לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת ... (אלהו וזוטא פ"א, מחב"ר אות ה) ועל בן צריך האדם להשתדל מאוד בכל מאמצי כוחו לצוד הזמן מהבלי העולם הזה ולעסוק בו בתורה בכל מה שאפשר לו כמו המציל אבנים טובות ומרגליות מזוטו של ים, וכמ"ש הנחמדים מזקב ומפיו... (פ' החיים סימן קנ"ו סק"א)

בואו השבון !!!

מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזוהר בין בימות החול ובין בשבת קדש

הוא חשוב לפני הקב"ה בדכתיב ודגלו עלי אהבה ופרשו חז"ל ודלוגו עלי אהבה, עפ"ל. וכבר דבר בקדשו מהר"ש בונגלו זי"ע מאור עינינו בעל "הפסא מלך" דלמוד הזוהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והוא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה ספי"ב), וז"ל: ה"בסא מלך" (תקון מ"א): כי למוד הזוהר הקדוש בגיורסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפון אם יזכה ללמוד ולהבין

רבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באוני מקרביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זוהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החל!" ופסק הגה"ק הנפ החיים (קנ"ה ספי"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וז"ל: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה

ערקה של שעה

רבתינו הפליגו בשבחה וערקה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, בלשון הזוהר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" - זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין!!

מרגא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" פרשת שמות שנה שנה, כתב וזה לשונו: כתבו המקבלים ז"ל: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכל"ק. ובאור: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלה שנים, שנאמר כי אלה שנים בעיניך ביום אתמול וגו' - ושבת קודש היא מעין עולם הבא - זאת אומרת, ביומו של הקב"ה. אם בן בשבת קודש הכל בערך של יומו של השני"ת ויתעלה, אשר על פו כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אלה ידות, לערך ימי החול. (מצא חן במדבר).

- הערה מאת רש"ר: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזוהר המדמה את למוד המושגה פקציר וכתבו אצל סודות התורה, ובנזפר בפרשת "ויצא" פרעיא מהימנא (פ' עה) "ווי לאינון דאכלין תבו באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמדת תורת הקבלה.

מפעל הזוהר העולמי

להפצות ספרי הזוהר, תרומות להמשך פעילות הארגון או להנצחת ימריכם, לרפואה, לישועה ולהצלחה

"מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לביש 24/8 רמת בית שמש
טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

אפילו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקוון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקינא.

גם בתקוון ל' פתב (הפסא מלך), וזה לשונו: במה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארך גלותא כי הם מעעבים הגאולה כחמנא ליצלו, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא יעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול פתח לקרב הגאולה.

העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והרי"ח הטוב זי"ע: דהלמוד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, בלמוד אלף שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקון פל השית אלפיני ימי הבריאה. ובנוסף על כך הדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מצנה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלה, יוצא שפאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ובספורים כפול מאה, סך הכל לימוד זהר הקדוש שעה בשבת שוונה מאה מליון שנה תורה!!!! ושנה אחת כ' 28.000 שנה תורה. צא וחשב בלימוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שנה אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקיים את הפסוק "ועתה יגדל נא כ"ח ה".

פתב הפך החיים (סי' קנ"ה סק"ב): מצנה פריה ורביה שלא יהא עקר בשכלו שאינו מוליד ואמרו חז"ל ודלא מוסיף יסף, וצריך שיחדש בכל יום מה שלא חדש מקדמת דנא, ובה יאירו ימיו לעולם הבא (בשם אור צדיקים אות י"ג), וכתב מרנא ה"ח זי"ע (חלק דרושים פנשת משפטים ד"ה אם אדוניו יתן לו), וז"ל: כי הדושי תורה בחלק הנסתר נקראים בנים וחדושי תורה בחלק הנגלה נקראים בנות, עפ"ל. ויוצא לפי דבריהם הקדושים דבדי לצאת ידי חובת פריה ורביה בתורה חבב לחדש גם בנגלה וגם בנסתר ומי יאמר זפיתו ויצאתי ידי חובתי.

ובוזה"ק (פנשת שלח לך דף קע"ג ע"א) פתוב שכל יהודי חבב לחדש הדושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חדשה, ואם לא חדש נמצאת בבושה גדולה.

הגה"ק רבי אליעזר פאפו זי"ע בפלא יועץ (ערך הדושי), פתב: רק שייעמל בכל כוחו לחדש הדושי תורה דהיינו להקשות ולהתבונן בתנ"ך ובש"ס או לפרש פרושים בפנ"ך"ס על תנ"ך וש"ס. ואח"כ פתב: וגם לימוד ספר הזהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו כאילו חדש

חדושים עפ"ל. הראת לךעת דהלמוד זזה"ק יוצא ידי חובת הדושי תורה גם בכל הפנ"ך"ס, וזהו בנודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזהר הקדוש שישעה שוונה שנה בדברי הפסא מלך ובשבת עולה לערך אלף שנה בדברי ה"ח זי"ע, ובשמחה למליון שנה בדברי האורחות צדיקים, ובספורים כפול מאה פדאיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'), פעם אחת בצער ממהא פעמים שלא בצער, וגם צער בבישת היצר נחשב ליסורים, ואיתא בילקוט שמעוני (קת"ל פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באף נתקיימה לי. בואו וראו: שעה אחת בשבת קודש שוונה מאה מליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חדושים בתורה. ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.

החלש יאמר גבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום. יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זהר הקדוש, גם בן שוונה מליון שנה תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים] וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (י') "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמר מרן ה"הפץ חיים": יסוד הנהגות הוא להאמין בשכר ועונש, ובאר את הדודי: וסרנו

2. כתב החפץ חיים בספר צפית לישועה - פרק א: וידוע דאיתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות, (פרשי בסנהדרין צו ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), וירא ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם, ומשארת עמלם יפרישו שכר למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקם למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

3. ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: מה ה' אלוךך שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי מה אלא מאה. שבלימוד שעה אחת זזה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר שעות ביום.

ממצותיך וממושפטיך הטובים ולא שוונה לנו, שלא עשינו חשבון והחשבנו באמת את התורה והמצוות כמה באמת שווים, וכבר אמרו חז"ל על לימוד התורה "יקרה היא מפנינים וכל הפסין לא ישוו בה" בואו חשבון: איזה שכר גדול יכולים לזכות בלמוד הזהר הקדוש. וכן קיים החפץ חיים בעצמו אני מאמין בביאת המשיח... בכל יום אחכה לו, ומה אנחנו עושים למען ביאת המשיח ולמען גאולת עם ישראל.

פתוב בכתבי האריז"ל שעל ידי לימוד תורת הסוד מתנגלה לנו תורת הנגלה, ובדורנו כולנו זוכים לראות את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הפוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוה דבש הזהר הקדוש נפתח ללבם ומתרחב מהם לחדש הדושים נפלאים בתורה הקדושה, וכן לחבר חיבורים מצויינים.

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! ומי יודע מה ילד יום!!! - משה רבינו, אליהו הנביא, וכפי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזהר יפקונו מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו זהר הקדוש יצילו בפתת נח שהוא הזהר הקדוש.

בואו ונתאחד כולנו בחד ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תיקוני זוהר, שנה לוקח רק שתי דקות ביום, וזה אפשר גם ללמוד ולשמע ב"קול הזהר" בטלפון, ובשבת קודש ללמוד שעה אחת למען תיקוני השכינה הקדושה, ובצורת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקונו מן גלותא ברחמי, ביאור: בספר הזהר נצא מן הגלות ברחמים.

וכמו שגלה לנו הרשב"י הקדוש בשכבו על ערש דני סמוך לפטירתו, השאיר לנו מציון

4. ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון - ומתגלה בלימוד הזהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

5. וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

6. וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו (כבן 10 שנים) בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי

אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל - ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ו. [א-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה].

צוואה פאשר אָמַר לָבְנוּ רַבִּי חֲזַקִּיהַּ יִצְחָק זִינְעִ"א: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הספלה יצא עם ישראל להרות, ובקמוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו..." ותורת הסוד מה היא עליה?
[ספר הרש"ש עמ' 158]. מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבונן ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה?!"... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלקינו. הקדישו מזמנכם הניקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור פולו – ברוחניות ובגשמיות.

בכחינו לשנות את המצב, בגדינו הדבר בואו נתגיים כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים.

במיחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ללמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שחרי אם אין גדיים אין תלמידי, כך יחדר תלמודם מנערותם, לתלמודי תורה, לשיבות ולפוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עליה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר. וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא פחינת "עץ חיים", ויכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מגיב נשמה אמיתית.

"בזכותך הגעת! לך יש חלק בגאולת העם!"
התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לה ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת תבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, פולם גרימו עיניהם בפליאה וגיטו בפחנה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעת! לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנוזה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעת". על בן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך פולנו פאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בגמינו אמן. ובלנו כאחד נוזה שיקויים בנו נבואת הרש"י "ונבא דבא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו ונקראתם דרור" ותחנה עינינו,

בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, ונלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלפניו, אמן בן יהיה רצון.

מכתב חזוק מכתב קדשת אדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א

לכל המתנדבים בעם העוסקים במלאכת הקדש בהפצת הזוהר בכל העולם פלו - על ידי מפעל הזוהר העולמי!

אשרי חלקכם שזיכתם לסניע למפעל קדוש ויקר המזנו ומקרב הגאולה בהבטחת משה רבנו עליו השלום לרש"י וכותו יגן עלינו אמן בזה הקדוש פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". שבזכות חבורה, ספר הזוהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

וגם משמים הסכימו לך! כמבאר בספר תקוני הזוהר (תקון שתייתאה בסופו), שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולהברא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם "במה רב פחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון, "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך בד יתגלו לתתא בדרך בתראה בסוף יומיא, ובגינה, ונקראתם דרור בארץ". ובלשון הקדש: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך פאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "ונקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה.

גדולי ישראל בכל הדורות הכירו בגדל המעלה שבקמוד ספר הזוהר, שמבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא. הם, שידעו את עצם קדשתה אפלו באמירה בעלמא. ומי לנו גדול בהרמח"ל וכותו יגן עלינו אמן - רבי משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה וכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישרים", אשר היה בקי עצום בכל מהמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, ללמוד בספר הזוהר בראש ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

לבו תקון בישיבתו סדר ללמוד מיוחד של גירסא בספר הזוהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר

באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאים, ובנדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתנשר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות כי אין פמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

גם אצל תלמידי הפעל שם טוב וממשיכו מציינו חביבות מיחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב וכותו יגן עלינו אמן אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושיגתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.

ב"כסא מלך" תקון מ"ג כתב, כי ללמוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שבו אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הפא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקינא.

גם בתקון ל' כתב, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארך גלותא כי הם מעבדים הגאולה בחמנא ליצלו, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא יעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול פחה לקרב הגאולה.

באן המקום להאריך מפמה וכמה מקורות המחשיבים מאד את ללמוד ספר הזוהר דנקא בגמינו, דור עקבתא דמשיחא, בן מוכא בפספר אור ישרים מירא דבא שפתב: קדם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות בחמנא ליצלו בעולם. העצה לזה להזהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זכר אף על פי שאינו מבין מה שאומה כי אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב.

ומוסף לבאר במקדש מלך לתקוני זהר שכל העוסק בספר זה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמו שכתוב: פאלו פדאני אני ובני מן הגלות כו'. כי כך גור הברא שלא יתגלה ויהיה גנוז עד סוף יומיא דבגינה יבוא דרוה כי סגלה זו בו ולא בזולתו.

בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צנה לרבי אבא לכתב ספר הזוהר בדרך העלם להיותו מצנע למשמרת עד דבא בתרא קריב ליומיה מלכא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בגמינו בעזרת

השם בנזמר בפרשת ויחי (כ"ה ר"ח), על דא פתיב: קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן כו' למשמרת, לאצנעותא, והבו זה מאד. (הרב חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות).

הנה מובאר בפש"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון, שהחבור מהזוהר הנה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זו תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגנייה ושבבתם איש אל אחוזתו וכו', כדי שבוזכותו יגאלו ישראל, בשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצריך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם

מילה, בן גאלה העתידה לא תהיה הגאלה עד שיזכו לתוספות הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה.

ולשון דגל מתנה אפרים פרשת שמייני: וזהו דרש דרש משה, הינו פשיתגלה (פי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי הנה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרת, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאלה שייבנה במהרה ביימינו אמן סלה ועד. וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבבת הקטרוגים (חסד לאברהם מעון ראשון נהר כ"ח). הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק

בה היא גורמת אחר ועכוב בגן בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

אם עד כדי כך גדול ועצום פחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בפעבודתם הקדושה, אמצו מתנים והגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בן יוחאי, לפרסם פחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר. נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות תילים לקודשא בריך היא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם השם שלם וכסאו שלם ותבון כסאו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה ביימינו אמן.

מכתב ברכה וחזק מאת הגאון האדיר בנגלה ובנסתר המקבל בעל "ים החכמה" רבי יצחק מאיר מארגנשטערן שליט"א

ראש ישיבת "תורת חכם", לתורת הנגלה והנסתר - פעיה"ק ירושלים תובב"א

מהר"י צמח בספרו לחם מן השמים בסדר הלמוד דליל שבועות (כ"ה ל"א ריש ע"ב), והרכיח"ל בשלהי קונטרס דרך עץ חיים, והמקדש מלך בספרו פסא מלך על התקונים (תקון מ"ג אות ס) כי "למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמות וכל שגון אם יזכה ללמד ולקבץ פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת שלא יעשה למוד הפשט שנה תמימה", ועני עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאג' ח"ב דף ע"ה, ובשו"ת אפרקסתא דעניא סימן ע"ד.

איברא, כבר העיד הגה"ק אדמו"ר האמצעי זיע"א באגרת הקדש (נדפס בריש ספר באורי הזהר להגה"ק הנ"ל) "שמעתי מפי קדשו ז"ל [דהגה"ק בעל התניא זיע"א] לא פעם ושנים, שכל ימיו עשה קבע ללמוד הזהר הקדוש בשבת וכו' בעיון גדול, וכה אמר דמה שאמר ברעיא מהיינא בזהר פרשת נשא דבהאי חבורא דספר הזהר ביה יפקון מן גלותא כו', הינו בלמוד בעיון גדול דוקא וכו', בדקדוק הלשון בכל מלה שיהיה מכון על פי אמתות חכמת השפלה". ועני שם שהקראת מקורו בדברי רבנו האר"י בשער רוח הקדש (שם) שמה שזכה להשגה יתר על כל בני דורו "כי פמה לילות הנה נשאר בלתי שנה על מאמר אחד של ספר הזהר, ולפעמים ששה לילות של ימי החול שבשבוע הנה מתבודד ויושב על עיון מאמר אחד בזהר בלבד, לא היה יושן כל הלילות ההם". ואכן ירא שמים יוצא ידי שניהם, מזה וגם מזה בל גימ' דו, ואשרי לו ואשרי חלקו בזה ובכא.

ועל כל אלה ועוד טובא יש לומר כי פמה גדולים מעשי כ"ק הגה"צ מהאלמין שליט"א אשר גדול זכותו עד מאד בזכו הרבים, ויהא רענא דתירום רישיה אפולא כרכא, וזיכה להגדיל תורה ולהאדירה פאנות נפשו הטהורה, ונאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל עד כי מלאה הארץ דעה את ה' פמים לים מכסים בביאת גואל צדק במהרה די'ו, אמן בן יהי רצון.

והנני בזה דורש שלומו ושלומו ותורתו פאהבה רבה:

הק' יצחק מאיר מארגנשטערן

(ספר מאורות הזהר - אגרות הזהר - מכתב ב)

"רבי שמעון בן יוחאי" = 915 - בגימטריה: השם ישמרך - ישמרך השם - מלחמת אדם ופרס [על ידי לימוד הזהר הקדוש ישמרנו השם ממלחמת גוג ומגוג - אדם ופרס]

בסיעתא דשמיא, שני בתרא כ"ז למטמוני"ם תש"ע לפ"ק, פעיה"ק תובב"א.

הו נודע ביהודה ובין ישראל גדול שמו של כ"ק המאור הגדול המפרסם לשו"ת הגה"צ מוה"ר ש'לום יהודה גראס שליט"א אדמו"ר מהאלמין שליט"א, ובאשר יעידון עשרות חבוריו המעידיים על מעשה תקפו וגבורתו בתורה, ועל פעלת צדיק לחיים לגדר פרצי החומה בפרס בית ישראל זה רבות בשנים בן ירבו. והנה זה עתה יהודה יעלה להרבות פעלים בקרב העם על דבר למוד ספר הזהר, והגדיל לעשות בקדו שעורים רבים בספר הזהר בכמה ערים, ואסף איש טהור מכל דברי רבותינו קמאי ובתראי המדברים בסגלת למוד הזהר וקרא בשם ספר 'אור הזהר', גם זכה להקדיר ולהדפיס מהדש ספרי הזהר והתקונים, ולמותר לעלות בהסקמה על גברא רבא גגון דא דאיתמחי גברא ויהללוהו בשערים בכל תפוצות ישראל, גם מן המותר להלל ולשבח הדבר הטוב שעשה בעמיו בקרוב נפשות ישראל לעסק הקדוש דלמוד ספר הזהר, ומקדמת דנא פצינו לרבנו האר"י ז"ל עצמו בשער רוח הקדש (כ"ה ר"ב) שאמר למחנ"א הלוי "שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תקון לבעל תשובה אחד לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזהר הלשון לבד בלתי שום הבנה, והו הובא בספר שבחי האר"י דפוס יושן שנתן תקון לבעל תשובה אחד ללמוד בכל יום ד' או ה' דפים, והחיד"א בשם הגדולים (משנת ספרים ערך ספר הפהיר) הביא משמיה דרבנו האר"י שנתן תקון לבעל תשובה לומר כל יום ה' דפים זהו, וכיצא בו כתב הגה"ק מקאמרנא בספר נתיב מצותיך (נתיב התורה שביב א' אות ל"א), וכתב שם שגם הגה"ק מורנו הרב צבי הירש מוידטשוב נהג בן, וכן מצינו להגה"ק מורנו הרב רבי פנחס מקאריץ (אמרי פנחס הנמ"ח ח"א עמוד רס"ד) שצריך לומר ב' או ג' דפין בכל יום, ועני עוד הפעשה הנזכר המובא בספר בן ביתי על אבות, ואין פאן מקומו להאריך.

והגם דבזהירותו קורא ספר הזהר לא ידע מאי קאמה, כבר כתב הרב חיד"א בספר מורה באצבע אות מ"ד "למוד ספר הזהר מרום על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמה, ואף שישעיה בקריאתו הוא תקון גדול לנשמה". וכן כתב בספרו שם הגדולים מערכת ספרים שם, ועוד בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ה סוף אות ב', ומקדמת דנא כבר כתב מעין זה